

шево отъ вампирката Катерина имъ дотегнало, та казвали на мъжа и да намери колай да я затрие. На Катерининия гробъ имало една дупка, отъ която тя влизала и излизала, тъй като си тамъ лежала. Наскоро ходилъ мъжъ и на гроба и затъкналъ дупката, за да я задуши вътре (кога на турилъ нѣколко котли вряла вода, за да я попари, що да му чиня). Добре, ама Катерина пакъ отваряла дупката и пакъ се измъквала. Най-после накарали комшиитѣ Катеринина мъжъ да викне единъ вампираръ да я пребие. Добре, ама парички си нѣмалъ сиромасхътъ. Като видѣли комшиитѣ, че той нѣма пари, събрали помежду си десетина бѣли меджидии и го пратили въ село Алданци, та пазарилъ единъ вампираръ турчинъ и го довелъ у дома си. Накаралъ вампирарътъ домакина да докара чалгѣджии (музиканти). Дошли комшиитѣ за да гледатъ какъ ще затриватъ вампирката Катерина. Засвирили гайди, затракало даарето, разиграли се гоститѣ — цѣла свадба. Вампирарътъ само се вглеждалъ насамъ натамъ, за да види вампирката. Но тя била прекарала вече четирсетъ дена, та се изхитрила. Като видѣлъ вампирарътъ, че тя не идвала у дома, заповѣдалъ на хората да излязатъ малко и да вървятъ, свирейки и играйки. Наскоро тоѣ спрялъ хората на пѣтя и казалъ на домакина: „Ела, чорбаджи, застани задъ менъ и гледай изъ подъ мишцата ми да видишъ вампирката“. Като се вгледалъ той, видель я — тя била страшна на гледъ. Следъ това гръмналъ вампирарътъ и я притрепалъ. Като отишли до дуvara, намерили кръвъ като пихтия и я събрали въ единъ черепъ, та мало и голѣмо я гледали. И така се отървали всички махаленци отъ вампирката Катерина.

СТОПАНИНЪ

Всѣко село, дори и всѣка кжша протдѣлно иматъ единъ видъ покровитель, наричанъ *стопанинъ* (сайбия), образътъ на който не е навредъ еднакъвъ. До като едни си го представляватъ въ видъ на призракъ, земащъ образа на различни животни, други казватъ че това било духа на някой знаменитъ предъкъ, който изъ задгробния животъ продължавалъ да се грижи за потомството си. Но има и другъ видъ стопани, пазящи синоритѣ на